

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **M. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2007, č. j. OAM-29/VL-10-VL02-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 3. 2008, č. j. 63 Az 5/2007 – 44,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou prostřednictvím držitele poštovní licence dne 9. 4. 2008 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) ze dne 6. 3. 2008, č. j. 63 Az 5/2007 – 44, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 12. 1. 2007, č. j. OAM-29/VL-10-VL02-2007, vydanému podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, kdy se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatelka neuvedla skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplynulo, že shora označený rozsudek krajského soudu byl stěžovatelce doručen prostřednictvím zástupce dne 20. 3. 2008.

Součástí napadeného rozsudku bylo i řádné poučení o možnosti stěžovatelky podat proti tomuto rozsudku kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení písemného vyhotovení rozsudku, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím krajského soudu.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů

po doručení rozhodnutí a zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě byl ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. dnem určujícím počátek běhu dvouměsíční lhůty pro podání kasační stížnosti čtvrtek 20. 3. 2008. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na čtvrtek 3. 4. 2008. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit. Kasační stížnost však byla podána prostřednictvím držitele poštovní licence až dne 9. 4. 2008.

Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatelka není v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). V případě zjevně opožděně podané kasační stížnosti by však bylo přepjatým formalismem a v rozporu se zásadou hospodárnosti soudního řízení, aby byl spis vrácen krajskému soudu k postupu podle § 108 odst. 1 s. ř. s., za situace, kdy nelze kasační stížnost meritorně projednat (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2006, č. j. 8 Azs 6/2006 - 52, viz www.nssoud.cz).

Podle poslední věty ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému rozsudku krajského soudu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. června 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu